

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Červenec–srpen 2014

Náklady na tisk 10 Kč

**Památník bitvy u Verdunu
Pax vobis**

Přímluvy po dobu dovolených

Prosím Tě

za všechny, kteří mají konečně dovolenou, kteří jsou upracovaní a potřebují odpočinek:

uchraň je od nehody a nebezpečí,

dej, ať znovu přijdou k sobě,

ať prožijí krásné dny a spokojeni se vrátí domů;

za všechny, kteří teď cestují a radují se z toho, že se dostali z navyklého prostředí:

ať z nich spadne všechno břímě,

ať se zotaví

a s mnoha novými dojmy nashromáždí i nové síly;

za všechny, kteří nemohou jít na dovolenou, protože jsou příliš staří nebo příliš nemocní nebo prostě nemají dost peněz:

uchraň je od hořkosti;

dej, ať oni i my poznáme, že život může být naplněný, i když přání zůstanou nesplněna;

za všechny lidi, mladé či staré, kteří se otevřeli, aby objevovali krásu světa: aby se vrátili do všedních dnů bohatší a byli vděční za všechno dobré a krásné, co na svých cestách směli prožít;

za nás samotné, doma či na dovolené:

abychom byli pohostinní a ochotni pomoci, aby se v našem společenství cítil dobře každý, kdo k nám přijde,

pomáhej nám, abychom smysluplně využívali času;

dej mi novou sílu: tělu i duchu, nervům;

dej, ať se pak setkávám s lidmi s větší laskavostí a s větší pozorností.

Poslal jsi nás na velikou cestu –

na cestu našeho života.

Zůstávej při nás na našich cestách –

po výšinách, i hlubokými údolím.

Dej, ať nezemdlíme

a přes všechny okliky dojdeme k cíli,

k němuž všichni jdeme.

ALFONSO PEREIRA – MYŠLENKY A MODLITBY

Homeopatie (svědectví ex-homeopata)

Život zakladatele homeopatie

Abychom porozuměli učení o homeopatii, je důležité znát osobnost a základní dílo lékaře Samuela Hahnemanna, objevitele principů této metody. Po tomto sporném lékaři totiž nikdo jeho způsob léčení zásadně nezměnil.

Christian F. Samuel Hahnemann se narodil v Míšni v roce 1755 jako syn malíře porcelánu. Jako velmi nadaný žák měl možnost studovat na knížecí škole Sankt Afra. Tam se kromě francouzštiny naučil dobře i angličtině, řečtině a latině, a to do té míry, že mohl později vykonávat rozsáhlou překladatelskou činnost, čímž si jako chudý student zajišťoval živobytí. Když mu bylo dvacet let, začal studovat medicínu na universitě v Lipsku. Ve studiu později pokračoval dva roky u známého lékaře von Quarina ve Vídni. Zde se seznámil s baronem Samuelem von Brukenthalem, který ho vzal s sebou, aby mu sloužil jako domácí lékař a knihovník. Svobodný zednář von Brukenthal jej uvedl do lože svobodných zednářů, kam mladý Hahnemann vstoupil jako dvaadvacetiletý. Tady se dozvěděl cosi o deismu (učení, podle něhož Bůh existuje, je prapříčinou světa, avšak potom již do jeho dění dále nezasahuje; svět se vyvíjí podle svých vlastních zákonů – pozn. red.). Své studium ukončil doktorskou disertační prací, ve které poprvé zmínil tehdy známého Antonína Mesmera, objevitele tzv. živočišného magnetismu.

Po absolvování studia se Hahnemann jako lékař usadil v Hettstedtu, později v Dessau, kde se oženil s Henriettou Kuchlerovou, dcerou místního lékárníka. Pro neúspěchy při výkonu svého medicínského povolání se čím dál více odvracel od lékařství. Zato jeho překladatelská činnost byla horlivá. Při překládání statí z *Materie medici* od anglického vědce Cullena kritizoval Hahnemann Cullenovo chápání léčivých účinků chininové kúry.

Prostřednictvím vlastních pokusů narazil Hahnemann na homeopatii. Od tohoto okamžiku ustavičně zkoumal a zjišťoval, jak zformulovat výsledky nového pravidla léčby. V roce 1796 zveřejnil slavnou stat' *Pokus o nový princip odhalování léčivé síly substancí medikamentů* a poprvé tu připomněl homeopatickou zásadu *similia similibus curentur* (podobné se léčí podobným).

Hned nato vzplála hádka mezi učiteli školské medicíny, kteří tento léčebný postup rozhodně odmítali. Přes silný odpor však Hahnemann získal habilitaci

na universitě v Lipsku, kde od léta 1811 vyučoval předmět homeopatie. Přitom vykonával i praktická léčení, kterými se mu, podle výpovědi jeho přívrženců, podařila neobyčejná vyléčení.

Ve spisu *Organon léčení*, který vyšel v roce 1810, popisuje původ a způsob účinku svého principu léčení. Tato práce se dodnes považuje za základní dílo homeopatie. V Lipsku se Hahnemann dostal i do sporu s lékárníky, a to z důvodu samostatného vydávání homeopatických léků svým pacientům. Dostal zákaz vyrábět sám léky. Následně odešel do Kothenu, kde své léčitelské mohlo volně vykonávat pod ochranou vévody. Zde strávil pokojný úsek života, díky čemuž došlo k rozvoji homeopatie. Na její další šíření měly velký význam i články v říšském věstníku, jehož redaktorem byl Rat Becker, taktéž člen svobodozednářské lóže. Navzdory vysokému věku Hahnemann dolad'oval své léčitelské umění. Na úroveň neměřitelnosti rozšířil i druhý základní princip – princip potencování anebo dynamizování léčiv. V té době radil nebrat léky, ale „pouze k nim přivonět“. Ještě jako osmdesátiletý, již vdovec, se podruhé oženil s mladou pětaticetiletou francouzskou malířkou Melanie d'Hervilly a odstěhovali se do Paříže. Zde si společně otevřeli homeopatickou ambulanci. Zemřel 2. 7. 1843.

Organon léčebného umění

V roce 1810 vydal Hahnemann v Lipsku *Organon racionální léčby*, jeho další vydání vyšlo pod názvem *Organon léčebného umění*. V tomto díle položil metodické a filozofické základy homeopatické léčby. V předmluvě k 6. vydání kritizuje alopatickou medicínu té doby a uvádí nové léčitelské umění – homeopatii, kterou sám objevil. Definuje ji jako léčebný postup úplně odlišný od alopatie. Tvrdí, že choroby jsou způsobené pouze narušením duchovní síly oživující lidské tělo. Použitím správného homeopatického léku dojde k duchovní – dynamické změně a přeladění stavu pacienta. Tyto léky v malých dávkách také sám podává nemocnému. Starou školu, tedy klasickou medicínu, nazývá opakem homeopatie, jako je noc opakem dne.

Hahnemann kritizuje klasickou alopatickou medicínu, která se snaží hledat příčinu choroby a tuto příčinu se snaží odstranit. On však tvrdí, že většina nemocí je duchovního původu, a proto se jejich příčina nedá poznat lidskými smysly. Dokonce pozorování anatomů, patologických anatomů, fyziologů považuje pouze za výplod fantazie. Opakovaně tvrdí, že příčiny nemocí nejsou hmotné povahy. Nevěří v materiální přenos nákazy, například do rány

na kůži. Za nesprávné považuje materiální názory na vznik a podstatu onemocnění. Věří, že nemoci lidského organismu jsou vyvolávané a udržované pouze duchovní dynamickou silou. Hahnemann se přitom odvolává na moudrého a dobrotivého Stvořitele, který mu dal objevit léčitelské umění – homeopatii. Může se tak jevit jako věřící křesťan. Jaké teologické prameny však za tím stojí?

Kdyby Hahnemann vyznával křesťanský život, pak bychom mohli hledat odůvodnění jeho duchovních teorií v Božím slově, v Písmu svatém. Opak je však pravda. Hahnemann odmítá základy evangelia, včetně osoby Ježíše Krista. V dopise svému žáku Stapfovi (*Brief an Stapf*, Kothen 1830) píše: „Jako důležité znamení naší doby vnímám skutečnost, že nyní můžeme číst Konfucia. Brzy ho obejmou v království šťastných duší, dobrodince lidstva, který nás vede tou správnou cestou k moudrosti a k bohu, už šest a půl století před tímto Blouznivcem“. „Blouznivec“ Ježíš z Nazaretu, který nevede Hahnemanna po přímé cestě k moudrosti, ale s celníky a hříšníky chce vybojovat těžkou cestu do Božího království na zemi, který z kříže promlouvá k lotrovi, tento muž bolesti je pro Hahnemanna nepřístupný (!).

Svým způsobem tragická je i neoddělitelná skutečnost, že Hahnemann vybudoval svoje poznání na poznacích tehdy velmi rozšířeného přírodního náboženství. Od svého mladého věku až do své smrti byl věrným přívržencem zmíněného deismu. Jeho obšírná písemnost (spisy, rukopis) a též jeho brzké členství ve svobodozednářské lóži prozrazují jeho opravdové duševní postoje.

Jaký je pohled na *Organon* v současnosti? I dnes se homeopatie realizuje na základě stejných principů jako v době Hahnemanna. Reprezentanti této metody jeho stanoviska stále považují za platná. Ale takřka všichni jejich zastánci se vyhýbají metafyzickým slovíčkům pana Hahnemanna. Zapomínají přitom, že bez duchovních představ jejich zakladatele je fungování homeopatie nepochopitelné. Aby výklady odpovídaly vědeckému myšlení 21. století, původní duchovně založená vysvětlení zatajují a nahrazují novými „vědeckými“ termíny. Dosud, takřka o dvě stě let později, nebyl na základě výsledků výzkumu podán žádný přírodovědecký důkaz, který by vysvětloval základní principy homeopatie.

Klinické studie a registrace homeopatik

V žádné z kvalitně vypracovaných klinických studií se účinnost homeopatik nepodařilo věrohodně prokázat. V prestižním lékařském časopisu *Lancet* vol. 344 z roku 1994 homeopat Reilly uvádí studii o účinnosti homeopatik při terapii alergického astmatu. V závěru uvádí, že homeopatikum je účinnější než placebo. Avšak hned následující číslo tohoto periodika (vol. 345 z r. 1995) přináší článek, v němž se uvádí, že studie obsahuje závažné chyby, které mohly úplně zkreslit její výsledky.

V *British Medical Journal* vol. 324 vyšla v roce 2002 dvojité slepá randomizovaná kontrolovaná klinická studie Lewitha a spol. *Používání ultramolekulárního potenciace alergenů k léčbě astmatiků alergických na domácí prach*. Na studii se účastnilo 242 astmatiků s pozitivním testem na domácí prach. Ve výsledcích však nebyly zjištěny žádné rozdíly mezi skupinou užívající placebo a homeopatika.

V *British Journal Clinical Pharmacology* byla v roce 2003 publikována práce Briena, Lewitha a Bryanta pod názvem *Ultramolekulární homeopatie nemá žádné porovnatelné klinické efekty*. Je to dvojitě slepá randomizovaná studie kontrolovaná placebem s Beladonnou 30C. Cílem studie bylo zjistit, zda ultramolekulové zředění Beladonny 30C se liší od účinků placeba. Výsledky však nepotvrdily žádné signifikantní rozdíly mezi dvěma zkoumanými skupinami. Během studie bylo zaznamenáno 37 nežádoucích účinků, z toho dva byly závažné – silné bolesti břicha, které mohou být spojené s užíváním homeopatika Beladonna.

Chtěla bych upozornit, že uvedené studie vychází v zahraničních časopisech, které jsou v běžné praxi lékařům těžko dostupné. Ve slovenských odborných lékařských časopisech jsem nenašla žádnou klinickou studii. V Lüllmannově *Farmakologii a toxikologii* (Grada 2002) čteme: „Skupina expertů Evropské komise v roce 1996 rozhodla, že homeopatické léky musí podléhat stejným zkušebním podmínkám jako léčiva vědecké medicíny a svou účinnost i bezpečnost musí prokázat při stejných podmínkách (kontrolované klinické studie). Podle současných postojů našich úředních míst však mohou 'úspěchy' okrajových metod, ke kterým patří i homeopatie, posuzovat pouze pracovníci, kteří příslušnou metodu vykonávají. To je ale protiargument, který odporuje každé kritické vědecké metodě.“

Takto homeopatika, vydávající se za léčivo, ve skutečnosti postrádají jeho základní atribut – a to prokázanou účinnost. V zemích EU se homeopatika taktéž registrují bez této účinnosti. Naopak v zemích, kde by při registrační proceduře museli svou účinnost prokázat (např. v Norsku), není registrovaný jediný homeopatický přípravek. V SR prošly v letech 1991 až 1993 homeopatické léky registrací ve Zkušebním ústavu kontroly léčiv a jsou běžně dostupné v lékárnách. Jejich účinnost však posuzoval homeopat.

Stanoviska odborných lékařských společností

Stálý výbor lékařů evropského společenství sdružující lékařské organizace zemí EU zařazuje homeopatii mezi metody, jejichž principy nejsou vědecky doložené. Představitelé evropských farmakologických společností v roce 1992 v Belgirate k ní přijali negativní stanovisko. Na základě rozboru homeopatických principů a klinických studií ji mnohé odborné lékařské společnosti v rozvinutých zemích světa odmítají jako iracionální a nevědeckou metodu. Z podobných důvodů homeopaty a jejich společnosti ve světě nepřijímají do renomovaných lékařských společností. Slovenská homeopatická společnost nepatří mezi odborné lékařské společnosti. Homeopatie se na Slovensku může vykonávat pouze jako léčitelství.

Závěr

Na školeních z homeopatie nikdo ode mě diplom z medicíny nepožadoval. Homeopatie není medicínský obor a proto se na lékařských fórech o ní ani veřejně nediskutuje. Tato léčba není léčbou lege artis (podle lékařského vědeckého doporučení). Kdyby ji lékař zanedbal a naordinoval by homeopatickou léčbu, může být za to stíhaný. Slovenská homeopatická společnost sice oficiálně přijímá do svých řad lékaře a farmaceuty, ale jen proto, že doufá, že se etabluje do lékařských společností. Avšak zatím se tam pro svou nevědeckou metodu nedostala.

Svým příspěvkem jsem chtěla poukázat na duchovní – okultní podstatu homeopatie. Mnozí lékaři o tom vůbec nevědí. Na školeních přednášející užívají časté pseudovědecké formulace: vitální energie, informace apod. Lékař, který hlouběji pronikne do homeopatie, začne užívat EAV metodu, čínskou medicínu atd., se může dostat do osidel okultismu. Pomalu se mu změní myšlení, ze kterého se však nedá tak lehko vymanit.

Svědectví je zveřejněno se souhlasem autorky.

Převzato z internetových stránek P. Vojtěcha Kodeta, karmelitána, který je známý především jako kazatel a autor několika knižních titulů s duchovní tematikou. Zabývá se přednáškovou a formační činností, dává exercicie, věnuje se duchovnímu doprovázení a službě uzdravování a osvobozování.

Pohádkový les

Jednou za čas se mladé maminky naší farnosti schází bez dětí u neformální večere v některé z vlašimských restaurací. Při posledním setkání vznikla myšlenka uspořádat pro děti Pohádkový les. Většina z nás neměla s touto akcí žádné zkušenosti, proto se organizace akce chopila Danča Kucharčíková s Míšou Dubovou.

Pohádkový les se na farní zahradě uskutečnil v neděli 15. června 2014 odpoledne. Zatímco maminky si rozebraly pohádkové kostýmy a obsadily jednotlivá stanoviště, tatínkové s dětmi, kterých se sešlo na třicet, procházeli zahradou a plnili zadané úkoly. Děti si tak mohly vyzkoušet řezání dřeva u pohádkové babičky, chytání ryb ve vodníkové rybníčku, jízdu s trakařem chudého Honzy, přišívání knoflíků s princeznou, barevné tvoření s Červenou Karkulkou, přebírání zrněk u Popelky, krmení zvířátek pana Krakonoše a hádanky s čarodějnící. Pro každé dítě byla připravena plná taška odměn a možnost využít trampolínu i skákací hrad. Akce byla završena opékáním buřtů.

Organizátorkám i zúčastněným patří velký dík za příjemné nedělní odpoledne, které jsme si všichni náležitě užili.

-MP-, FOTO: D. KUCHARČÍKOVÁ

Senioři na výletě v zámku Konopiště (18. 6. 2014)

Dnešní výlet na Konopiště nám dal tolik příležitostí radovat se: ze vzácného odkazu historie, překrásných zahrad, nádherného počasí a především společenství milých lidí. Velké díky patří Farní charitě Vlašim za organizaci výletu pro seniory na zámek Konopiště.

Dnešního výletu se zúčastnilo 23 seniorů z Vlašimi a okolí. Na Konopišti nás čekala spousta zajímavostí. Zahájili jsme projížďkou ekovláčkem, který nás dovezl do centra konopištského areálu. Místní atrakce – medvěd Jiří – se nám sice neukázal, ale zvířecí podívanou vynahradili nádherní pávi vystavující své překrásné peří u zámku i v zahradách. Naším hlavním cílem byla výstava „Spojení v životě i ve smrti“, která připomíná 100. výročí atentátu na Františka Ferdinanda d'Este. Vedle historických faktů týkajících se samotného atentátu seznamuje s osobnostmi následníka rakousko-uherského trůnu, jeho manželky Žofie Chotkové a jejich vztahu.

Zahrady zámku Konopiště vybízejí k procházkám. Navštívili jsme Růžovou zahradu, kde jsme obdivovali práci konopištských zahradníků. Největší zájem vzbudil kvetoucí strom liliovník tulipánokvětý. Zastavili jsme se u křížové cesty, abychom vyjádřili vděčnost za všechno krásné, co můžeme společně prožívat. Během celého dne jsme si užívali překrásné prostředí a především přátelskou a vlnnou atmosféru, ke které přispěla přítomnost každého z účastníků našeho výletu.

Poděkování patří Farní charitě Vlašim, především sociální pracovníci Daně Kucharčíkové za organizaci výletu, výklad nejdůležitějších historických faktů

o zámku Konopiště a především její laskavost, kterou kolem sebe vyzařuje. Za finanční podporu patří poděkování Středočeskému kraji.

PHDR. JARMILA LOMOZOVÁ, ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Děkujeme všem, kteří připravili 1. svaté přijímání našich dětí a také farní odpoledne 25. 5. Zaplat' Pán Bůh také organizátorům Jarmarku pro besídku a všem, kdo toto dílo podpořili. Jarmark pro besídku vynesl celkem 11 500 Kč.

Sbírka na TV Noe v neděli 8. 6. 2014 před kostelem vynesla dohromady 10 500 Kč. Sbírka byla odeslána na konto TV Noe. Pán Bůh zaplat' všem dárcům.

Ocenění pro pana Josefa Matějovského

Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP ocenil 4. června 2014 zasloužilé farníky pražské arcidiecéze za příkladnou práci pro farnost. V Arcibiskupském paláci jim předal pamětní medaile sv. Cyrila a Metoděje.

Stejně tak jako loni se i letos pražský arcibiskup rozhodl ocenit 22 farníků pražské arcidiecéze za jejich službu pro církev. Osobně jim poděkoval za to, že nezištně různými formami přispívají k hlásání evangelia. Ocenění je vlastně jakýmsi vzkazem: „Jsme vám, kteří sloužíte ve farnostech, vděční za vaši službu!“, vysvětlil P. Michal Němeček, vikář pro pastorační práci.

Srdečně blahopřejeme! Zároveň se připojujeme s velkým díky panu Josefu Matějovskému za obětavou pomoc a vyprošujeme pro něj Boží požehnání!

Částečně převzato z www.apha.cz

Nezapomínejme!

V letošním roce si připomínáme 100. výročí od vypuknutí 1. světové války, před rokem 1939 označované jako velká válka nebo také světová válka. V naší zemi se snad nenajde město nebo vesnice, které by touto válkou nebylo přímo dotčené. Postupně totiž téměř každá rodina vyprovodila některého svého příslušníka, souseda nebo známého do této války. Dodnes se o tom ostatně můžeme dočíst na pomnících, které „zdobí“ nejednu náves nebo náměstí.

Památník a hřbitov v Ypres

První světová válka zasáhla Evropu, Afriku a Asii, bitvy se ale odehrávaly také na moři. Bezprostřední záminkou k válce se stal úspěšný atentát na arcivévodu a následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este (28. června 1914). Rakousko-Uhersko odvetou vyhlásilo válku Srbsku, čímž vyvolalo řetězovou reakci vedoucí k světové válce. Během jednoho měsíce se Evropa ocitla ve válečném konfliktu (od 28. července 1914).

Válka propukla mezi dvěma koalicemi: mocnostmi Dohody a Ústředními mocnostmi. Mocnostmi Dohody při vypuknutí války byly Spojené království (které se do války zapojilo v důsledku německého vpádu do Belgie), Francie a carské Rusko. K Dohodě se připojily další státy: v roce 1915 Itálie a v roce 1917 USA. Ústředními mocnostmi byly v roce 1914 Německo a Rakousko-Uhersko. K Ústředním mocnostem se také přidala Osmanská říše a v roce 1915 Bulharsko. Na konci války zůstaly neutrálními pouze Španělsko, Švýcarsko, Nizozemsko a státy Skandinávie.

Boje první světové války proběhly na několika frontách po Evropě. Na západní frontě boje probíhaly v zákopech (odtud tedy též pojmenování zákopová válka). Od roku 1914 do roku 1918 bylo mobilizováno přes 60 milionů vojáků. Rakousko-Uhersko, ke kterému tehdy Země Koruny české patřily, postavilo do pole 9 milionů vojáků, z nichž se přibližně 1,1 milionu nevrátilo.

Válka skončila vítězstvím Dohody a kapitulací poražených Ústředních mocností. Jako konec světové války je udáván a ve světě oslavován 11. listopad 1918, kdy od 11 hodin zavládlo na všech frontách příměří (11. 11. v 11 hodin), podepsané téhož dne v 5.05 hodin ráno německou generalitou ve štábním vagóně vrchního velitele dohodových vojsk francouzského maršála Focha v Compiègne. Formálním zakončením války byly Pařížské předměstské smlouvy v roce 1919.

<http://cs.wikipedia.org>

Židovská modlitba za mrtvé
Vzpomínáme lidí, kteří odešli domů
do svého pravého domova.
Nezemřeli do hrobu,
ale do tvé lásky a věčnosti.

Pro děti

Potápěč Oliver Ward

Byl nádherný večer.

Seděl jsem na terase zahradní restaurace s přítelem Parkerem. Parker byl již dlouhá léta na Floridě, znal téměř každou významnější osobnost města Miami, a tak co chvíli zdravil nějakého známého.

U vchodu do prostorné zahrady stanul muž. Skvělý chlapík! Vysoké postavy, širokých ramenou, pravý atlet. Dva číšníci s uctivým pozdravem spěchají k neznámému, berou ho pod paží a vedou! Muž je mrzák, chromý! Těžce usedl ke stolu, rozhlédl se klidným pohledem po přítomných a spočinul zrakem u našeho stolu. Parker se s neznámým srdečně pozdravil.

„Prosím vás, co se tomu člověku stalo? Takový atlet, a bezmocný! Kdo je to?“ ptal jsem se zvědavě.

Přítel se ke mně naklonil: „Ten? To byl nejlepší potápěč na Floridě. Jmenuje se Oliver Ward. Příteli, ten by mohl napsat román. Byl prvním potápěčem oddílu, který kladl mořské kabely pro telegrafní a telefonní styk s Kubou a celými Antilami. Ward může říci, že šel z Floridy do Havany pěšky, ovšem po mořském dně. Ale co bych vám povídal...“

Parker vstal od stolu a s omluvou odešel k Wardovi. Podali si ruce a hovořili. Tušil jsem, že se mluví o mně. A opravdu, pokynem ruky mě přítel volal k sobě. Představil nás a pohodlně jsme se usadili k družnému hovoru. Oliver Ward začal:

„Tak vy cestujete světem a píšete o cizích lidech a krajích? Vy romanopisci píšete o krásách světa, o lovech v Africe, píšete o všem možném, co je na božím slunci k vidění. Ale je ještě jiný svět. Tam!“ Ukázal rukou na pohádkově krásný mořský záliv, od něhož se odrážely hvězdy a měsíc. „Krásný a milostný, ale také nelítostný a vražedný. Pište také o něm!“

Ward si zapálil silný havanský doutník a po chvíli pokračoval:

„Tuším, co byste rád slyšel. Jak jsem přišel k těm rozdrceným nohám, že? Ne – neomlouvejte se... Poslouchejte tedy!

Patnáct let jsem byl potápěčem. Nejdříve jsem kladl podmořské spoje, pak bylo mým úkolem kontrolovat kabel, který leží mezi Floridou a Antilami v Karibském moři.

Jednou, je to už pět let, hlásila ústředna poruchu. Někde bylo vedení přerušeno, a to znamenalo hledat. Naše kabelová loď vyplula. Asi po osmihodinové plavbě jsme se ocitli nad místem, kde se předpokládalo, že je porušený kabel.

Námořníci provedli kontrolní měření. Šedesát metrů hloubky.

Byli jsme dokonale sehraná parta. Hoši mi oblékli skafandr a konali poslední přípravy ke spuštění na dno. Loď byla vybavena nejdokonalejšími přístroji. Čerpadla vzduchu byla zcela automatická a s lodí jsem byl spojen telefonem. Konečně mi nasadili přilbu.

Pánové, nejsem pověřivý, ale každý máme nějakou tu slabůstku. Já jsem vždy nosil tam dolů talisman. Matka mé zemřelé maminky byla odněkud ze střední Evropy. Zbyla mi po ní památka, peníz, nebo snad medailon, a ten jsem s sebou nosil do mořských hlubin pro štěstí.

Klepl jsem si tedy na kapsu, ve které byl medailon ukryt, dal jsem znamení – a už jsem se nořil do hlubin. Světla zvolna ubývalo a konečně jsem stanul na dně. Dovedete si představit mořské dno? To je svět, který neznáte! Divoký kraj, možno-li to tak nazvat. Místy ohromné trsy korálů, obrovských hub a spleť dužnatých chaluh.

Pustil jsem se směrem, kde jsem předpokládal, že naleznu kabel. Asi po deseti minutách jsem narazil na kabel. Byl na několika místech skutečně prodřen. Nechal jsem spustit ocelové lano, poškozený kabel vložil do háku a dal rozkaz k pomalému zvedání. Lano se napínalo, kabel se zvolna zdvíhal.

Po chvíli jsem zpozoroval, že kabel na jedné straně uvázl. Telefonoval jsem nahoru a spěchal k místu, kde byl kabel zachycen mezi skalisky. A pak jsem spatřil, co jej přidržovalo. Obrovské chapadlo chobotnice. Chobotnice, jakou jsem ještě neviděl!

Volám do telefonu: „Stát! Chobotnice drží kabel!“ „Bud’ opatrný! Nelez k té potvoře! Máme tě vytáhnout?“ slyším odpověď shora. Odpověděl jsem, aby byli připraveni, že ale počkám, co se bude dít.

Chobotnice zatím vylezla ze své skrýše celá. Tělo měla jako sud, chapadla silná jako stehno dospělého člověka, tak čtyři metry dlouhá, pár hrozných očí a mohutný zobák – příšerný zjev! Zvedla se na svých chapadlech pokrytých sacími bradavkami jako dlaň velkými a zvolna se přibližovala směrem ke

mně. Nebylo pochyb, že mě spatřila. Jedno rameno se pomalu vztahovalo ke mně.

Vpravo byla ve skalce jakási rozsedlina. Odhadl jsem vzdálenost, a pokud proud spodní vody dovoloval, spěchal jsem k rozsedlině. Sotvaže jsem se do ní vtěsnal, zvířil se písek a do rozsedliny se sunulo chapadlo! Chobotnice ohmatávala stěny.

Chapadlo zavadilo o lano a gumovou trubici, kterou jsem táhl za sebou. Přitiskl jsem se co nejhlouběji do úkrytu, ale pak se vše událo příliš rychle...

Obrovskou silou jsem byl vytažen za hlavu z rozsedliny. Bránil jsem se tesákem. Bil jsem naslepo kolem sebe; zvířený písek mi znemožňoval rozhled. Chvillemi jsem byl vymršťován do výše, pak opět drcen, zdvíhán, smýkán. Padl jsem pod jakési balvany, jedno z chapadel obemklo skalisko a s ním i mé nohy. Křičel jsem bolestí, v uších jsem slyšel hlas shora: „Mluv! Co se děje?“ Pak jsem ještě zaslechl povel „Nahoru!“ Lano se napínalo, cítil jsem hrozný tah kolem boků, pak jsem omdlel.

K vědomí jsem přišel až v nemocnici. U lůžka stál sbor lékařů, kteří mě oklikami postavili před tvrdou skutečnost. Obě nohy rozdrnceny. „Vynasnažíme se vám nohy zachránit, ale následky zůstanou.“

Nedovedete si představit obrovskou sílu takového pavouka! My potápěči říkáme totiž chobotnicím pavouci. Moje přilba a kovový kruh kolem krku, na který se připevňuje helmice, byly zmačkány jako papír. Musili je rozřezat, aby mě dostali ze skafandru. Dole jsem byl samozřejmě už naposledy. Teď jsem už jen jakýmsi poradcem nových potápěčů.

Ale medailon po babičce nosím stále. Každému Evropanovi, se kterým se sejdu, jej ukazuji, jestli snad nepozná, co je na něm napsáno a odkud asi je; zatím mi to nikdo nedokázal říci.“

Oliver mi podal přes stůl bronzový medailon. Překvapeně jsem prohlížel předmět ležící na mé dlani. Byl to pamětní medailon devítistého výročí smrti patrona země České – svatého Václava! Četl jsem starý, už značně zašlý nápis: „Nedej zahynouti nám, ni budoucím!“

S obdivem jsem hleděl do očí hrdiny mořských hlubin, v jehož žilách kolovala krev českých vystěhovalců.

OTAKAR BATLIČKA

Pro zasmání

Vzpomínka na jednu hostýnskou pouť za totality

Na Svatý Hostýn se putovalo i za totality. Soudruhům se to samozřejmě nelíbilo, vadili jim zvláště mladí lidé – třeba na půlnoční mši svaté na konci roku, kdy kostel doslova praskal ve švech. Ostře sledovány byly zvláště skupinky mladých lidí a dětí, které doprovázel nějaký kněz. Mezi mladými se mladý kněz ztratil, horší to bylo se skupinkou ministrantů. Jednou se rozhodl ne už nejmladší kněz, že pojede s ministranty na Svatý Hostýn, i přes varování svého nadřízeného, že riskuje ztrátu státního souhlasu. Kněz důvěřoval ochraně Panny Marie. Pouze chlapcům řekl, že ho nesmějí oslovovat „velebný pane“. Jistě by byl nejraději, kdyby se prostě oslovení vyhnuli, ale to se zase zdálo těžké chlapcům. Nakonec jeden z nich navrhl oslovovat kněze „soudruhu“. Ten tím sice nebyl nadšen, zato kluci ano. Vyhovovalo to asi jejich smyslu pro spiklenectví a touze po dobrodružství.

Po mši svaté chtěl kněz koupit chlapcům nějaké památky z pouti. Bylo obecně známo, že mezi prodavači ve stáncích mohou být někteří pomocníky StB. Když prodavač viděl skupinu chlapců a poblíž dospělého, který vybírá více růženců, oslovil jednoho chlapce: „To je pravda váš velebný pán, že?“ Myslím, že kněz se v té chvíli viděl v duchu již bez souhlasu, ale kluk se spikleneckou pohotovostí odpověděl: „Kdepak, to je náš soudruh vedoucí.“ Z hlediska 8. přikázání to sice zcela čisté nebylo, ale chlapec se v té chvíli určitě cítil jako bojovník za ohrožená práva Církve. Možná si potom soudruzi lámali hlavy, jak mohli být tak málo bdělí a ostražití, že dopustili, aby s mládeží pracovali vedoucí kroužků či vychovatelé, kteří jim kupují růžence.

J. J., HOLEŠOV

Převzato z www.hostyn.cz

Dopis

Pro všechny, kteří potřebují pomoc, ale nemohou si ji dovolit

Milí čtenáři,

ve své praxi se setkávám s problematikou, po níž jsem pojmenovala tento příspěvek, téměř denně. Při setkání s lidmi, kteří se neobejdou bez pomoci jiného člověka, na financování péče poměrně často narážím.

Lidé, kteří potřebují pomoc, často finanční stránku zajištění pomoci musí řešit a zohledňovat. Spousta z nich přitom neví, že v našem sociálním systému existuje dávka, na kterou má mnoho z nich nárok a která jim může výrazně pomoci v jejich nepříznivé situaci. **Jaké jsou možnosti, když potřebujete pomocnou ruku a nemůžete si dovolit všechno hradit ze svých prostředků?**

Pro tyto případy existuje především **příspěvek na péči** – dávka, kterou lze použít na úhradu placených služeb registrovaných poskytovatelů sociálních služeb (např. Charita), či na pomoc od asistentů sociálních služeb, kteří jsou ochotni za vámi docházet a pomáhat Vám na základě uzavřené smlouvy. O příspěvek na péči můžete požádat na Úřadu práce ve Vlašimi, v budově České spořitelny na adrese Lidická 1697, 258 01 Vlašim. Tady Vám úřednice vydají potřebné formuláře.

Kromě úředníků Vám ohledně příspěvku na péči poradí i v Občanské poradně Farní charity Vlašim, na kterou se můžete obracet jak telefonicky na čísle 733 676 737, tak prostřednictvím elektronické pošty na e-mailu *obcanskaporadna@charitavlasim.cz*, nebo se můžete zastavit osobně přímo v sídle Občanské poradny Vlašim – 4. patro budovy Polikliniky, Lidická 1715, Vlašim.

Může nastat situace, že Vy nebo Vaši blízcí potřebují pravidelnou zdravotní péči, avšak nemusí být nutně hospitalizováni. Za tímto účelem jsou zřizovány služby **domácí zdravotní péče**, určené klientům všech věkových skupin. Domácí péče je pro pacienta mnohem pohodlnější než pobyt v nemocnici a tento způsob zdravotních služeb se stává stále více žádaným. Poradte se se svým praktickým lékařem, pokud máte pocit, že byste tento typ péče potřebovali. Plná úhrada této služby z veřejného zdravotního pojištění je podmíněna indikací praktickým lékařem. Službu je vhodné použít

v případech, kdy pacient není schopen navštěvovat pravidelně zdravotnické zařízení a potřebuje zejména:

- kontrolovat zdravotní stav, měřit krevní tlak, hladinu cukru apod.,
- podávat injekční léky (inzulin, léky na bolest apod.),
- ošetřovat kožní defekty (bércové vředy, proleženiny, pooperační rány),
- předcházet proleženinám,
- podávat infuzní léčbu,
- provádět odběry krve a ostatního biologického materiálu,
- provést ošetřovatelskou rehabilitaci,
- pečovat o permanentní katetr, vycévkovat, ošetřit stomii (vývod).

Na vrchní sestru Domácí zdravotní péče se můžete obracet telefonicky denně na tel. 317 845 979 a 736 472 795, osobně v sídle Farní Charity Vlašim – 1. patro polikliniky, Lidická 1715, Vlašim nebo elektronicky na e-mailu zdravotnipece@charitavlasim.cz.

Tento dopis vznikl proto, aby se k Vám dostaly alespoň základní informace jako možnosti řešení. Proč tedy nepřijmout pomocnou ruku ze strany státu?

S pozdravem a přáním krásných dní

HEDVIKA VODRÁŽKOVÁ, ZDRAVOTNÍ SESTRA FCH VLAŠIM

Ze života farnosti

Prázdninové změny

O prázdninách **nebudou nedělní mši svaté pro děti**. Na první dětskou mši svatou (Vlašim v 11:00) vás **opět zveme už 31. srpna**. Bude při ní požehnáno žákům do nového školního roku. Školáci a studenti, přineste si s sebou třeba i školní tašky a batohy.

Během prázdnin rovněž **nebude probíhat výuka náboženství**, a to ani pro dospělé. Také **dětská páteční odpoledne** budou probíhat opět až po prázdninách.

Neděle 13. července – Pozor, hlavní mše svatá ve farním kostele bude výjimečně začínat až **v 11:00** (od 9:00 slouží P. Konečný mši svatou na Hrádku).

Opravy velíšského kostela

Během července budou probíhat **opravy v kostele ve Velíši**, mše sv. proto budou slouženy v Hradišti nebo Bedřichovicích, věnujte zvýšenou pozornost ohláškám, kde bude vše znovu upřesněno. Mše svaté budou v obvyklý čas, tedy v 8 h.

- neděle 29. 6.: Velíš
- neděle 6. 7.: Bedřichovice
- neděle 13. 7.: Hradiště
- neděle 20. 7.: slavnostní poutní mše svatá Bedřichovice (sv. Vavřince)
- neděle 27. 7.: již opět standardně Velíš, dá-li Bůh.

Poutní mše svaté v naší farnosti

Sobota 5. 7.: Vracovice v 11:00

Neděle 20. 7.: Bedřichovice v 8:00

Neděle 27. 7.: Domašín v 8:00

Neděle 24. 8.: Kondrac v 9:30

Neděle 7. 9.: Vlašim v 9:30 – poutní slavnost ke cti sv. Jiljí, patrona kostela

Neděle 7. 9.: Vlašim v 11:00 – slavnost výročí posvěcení kostela

Neděle 14. 9.: Loreta v 15:00 – poutní mše svatá

Zveme všechna dobrovolníky k úklidu farního kostela a Lorety před poutí.
Bližší informace sledujte v ohláškách!

Neděle 13. července – pojedeme na **pout' na Hrádek**. Odjezd bude v 8 h z nádraží a pojedje se po obvyklé trase. Bližší informace u paní Klenotové nebo v ohláškách v kostele.

Od 17. do 23. srpna se v Třešti u Jihlavy uskuteční **Celostátní setkání animátorů pro mladé**, kteří se podílejí nebo by se chtěli podílet na vedení společenství. Více informací u otce Vojtěcha.

Důležité upozornění!

Dostali jsme z Městské policie **zákaz parkování v prostoru vedle kostela i vedle zdi k besídce**. Je možné přijet před kostel s invalidní osobou, ale poté je nutno automobil zaparkovat jinde. Výzva byla projednána na pastorační radě. O dalším postupu se bude dále jednat. Nyní platí pro všechny zákaz parkování vedle kostela i u zdi k besídce.

Informace z Farní charity Vlašim

V rámci naší služby **Sociální aktivizace seniorů a osob se zdravotním postižením** se řídíme heslem **Aktivní senior = spokojený senior**. ☺ Na provoz této služby jsme získaly prostředky ze Středočeského kraje, proto můžeme podporovat aktivitu seniorů bohatou nabídkou zajímavého programu.

K účasti na jednotlivých akcích motivujeme zájemce i vydáváním **PASU Aktivního seniora**, do kterého mohou účastníci jednotlivých akcí sbírat razítka. První pasy byly vydány na výletě na zámek Konopiště 18. 6. 2014, další jsou připraveny. Cestovatelé, kteří získají do konce roku 2014 s Farní Charitou Vlašim šest razítek, budou odměněni věcnými cenami.

Na červenec až září 2014 připravujeme

Středa 2. 7. – „Temně romantický večer“ – charitativní večer autorského čtení mladých básníků z Vlašimi, 18:00–19:20 v Čajovně u Světlonožky na Žižkově náměstí. Proč by nemohlo čtení poezie pomáhat? Výtěžek akce bude předán Farní charitě Vlašim, která tak bude moci zabezpečit rodiny s dětmi v tísní, matky samoživitelky a bezdomovce.

Jako dobrovolné vstupné rádi uvítáme:

- trvanlivé potraviny (těstoviny, olej, konzervy, káva, čaj, cukr...),
- oblečení (zejména pak ponožky, rukavice, čepice, šály a spodní prádlo),
- školní pomůcky (tempery, vodovky, štětce, pastelky, tužky, gumy, ořezávátko... – i použité); školní sešity – pouze nepoužité.

Sobota 12. 7. – Bleší trh. Máte doma přebytné věci, které by možná udělaly radost někomu jinému? Přijďte si je prodat ke kostelu sv. Jiljí ve Vlašimi. Prodej bude probíhat od 8:30 do 11:30. Výtěžek poplatků za prodejní místa půjde na rekonstrukci Besídky. Kontakt: Mgr. Ptáčková, tel. 731 363 994.

Středa 16. 7. – Škola jízdy s invalidním vozíkem. Zajímá Vás, jak správně jezdit s invalidním vozíkem? Přijďte se to naučit. Budete si moci vyzkoušet, jaké to je, když Vás někdo veze. Tréninkové jízdy budou probíhat od 10 do 11 h ve farní zahradě u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi.

Čtvrtek 31. 7. – Výlet do Farního muzea v Kondraci. Že jste tam ještě nebyli? Tak se k nám přidejte. Odjíždíme autobusem ve 12:45 z vlašimského nádraží, vracet se budeme v 16:15 tamtéž. V muzeu na nás čeká zajímavá prohlídka s průvodcem a účastníci budou mít možnost vyzkoušet si výrobu svíček z včelího vosku, získat zkušenosti s technikou výroby ručního papíru nebo si na památku odnést osobně natištěný obrázek s dobovou tematikou svatých. Přidat se k nám mohou i místní, kteří dorazí rovnou do muzea. Cestovné je 38 Kč, vstupné do muzea je pro seniory a osoby se zdravotním postižením 15 Kč. Hlaste se prosím Ing. Kucharčíkové na tel. 733 143 857.

Pondělí 11. 8. – Přednáška o Charitě a způsobech pomoci potřebným od 16 h v Besídce u kostela sv. Jiljí. Dozvíte se, komu pomáháme, jak a za jakých podmínek, na koho dalšího je možné se obrátit a podobně.

Středa 20. 8. – Výlet do Sázavy a na novou rozhlednu Špulku. Doprava autobusem v 9 h od MěÚ Lidická z Vlašimi. Možnost přistoupit bude v Radošovicích, Bílkovicích a Divišově. Po domluvě zajistíme i případnou dopravu z Dubu, Kondrace, Vracovic, Bolinky, Boliny, Zdislavic, Římovic nebo Domašína. Cena dotovaná Středočeským krajem 140 Kč zahrnuje dopravu autobusem, prohlídku Sázavského kláštera s průvodcem, pěší výlet do Čertovy brázdy a návštěvu nové rozhledny Špulky. Čas bude i na oběd, např. ve vyhlášené restauraci u řeky. Předpokládaný návrat je kolem 17 h. Přihlášky přijímá Ing. Kucharčíková na tel. 733 143 857.

Čtvrtek 4. 9. – Interaktivní seminář Půjčky, úvěry, body, bonusy... děkuji, nemám zájem od 16 h v Besídce u kostela sv. Jiljí. Dozvíte se, na co si dávat pozor a jak nenaletět. Projekt praktické finanční gramotnosti podpořila Nadace ČSOB.

Sobota 27. 9. – Den Charity. Mše svatá, setkání bývalých i současných pracovníků.

Čtvrtek 2. 10. – Přednáška PhDr. Ireny Lesové na téma Doprovázení umírajícího od 16 h ve Vlašimi. Místo konání bude ještě upřesněno na plakátech a nástěnkách během září.

Hrádecké poutě

Měsícem hlavních poutí na Hrádku je červenec. První pout' se koná o Svátku Navštívení Panny Marie v první červencovou neděli (svátek Navštívení Panny Marie liturgická reforma přenesla na 31. květen). Vzhledem k velkému množství poutníků se později poutě roztáhly na tři neděle po sobě. Ze vzpomínek starých pamětníků víme, že na každou pout' přicházelo velké množství procesí z okolních vesnic, která vítalo na Hrádku zvonění zvonů. Poutě začínaly již v sobotu večer mariánskou pobožností a možností zpovědi, pokračovaly v neděli účastí na několika mších svatých a končily se modlitbou u staré studánky a slavnostním požehnáním, po kterém se poutníci ubírali domů. K poutím na Hrádku patřila také večerní taneční zábava, muzikanti nebo starý dudák u studánky.

Časem se všechno mění, říká stará moudrost. Mění se naše krajina, mění se lidi, mění se víra a také tradice. Změnily se i hrádecké poutě. Ty dnešní poutě jsou skromnější, zanikla procesí z okolních vesnic, i když lidé z Podblanicka nezapomněli na hrádeckou Paní a rádi k ní i s rodinami přijíždějí. Jako v dávné době je před každou mší svatou vítají kostelní zvony. Poutě mají tři mše svaté: v 9.00, 11.00 a 16.00, na kterých jsou různí kazatelé. Samozřejmě je možnost svaté zpovědi a také odpoledne je pobožnost u staré studánky v lese. Během poutě je možnost přátelského posezení na návsi a malého občerstvení. Hrádecký kostel mimo to, že je místem zvláštního působení Boha, je také zasazen do malebné krajiny Podblanicka – krajiny prostoupené nádhernou a bohatou historií a také, vlastní osobitou krásou.

Proto věříme, že i tento rok rádi přijedete na poutě načerpat sílu a požehnání a poděkovat za obdržené milosti.

S přáním všeho dobrého a v modlitbě.

P. MAREK, MIC

Převzato z www.hradek.speaker.cz

Hrádecké poutě 2014

I. pouť – neděle 6. července 2014

09.00 Mše svatá – celebruje P. Marek Martiška, MIC

11.00 Hlavní mše svatá – celebruje P. PhDr. ThLic. Jáchym Jaroslav Šimek, O.Praem, opat želivský

14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 Mše svatá – celebruje P. Mgr. Marcel Timko, farář ze Zdislavic

II. pouť – neděle 13. července 2014

09.00 Mše svatá – celebruje P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář vlašimský

11.00 Hlavní mše svatá – celebruje Mons. Václav Malý, pomocný biskup, biskupský vikář

14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 Mše svatá – celebruje P. Vojtěch Smolka, vlašimský farní vikář

III. pouť – neděle 20. července 2014

09.00 Mše svatá – celebruje P. Jerzy Cymanowski, MIC, hrádecký farní vikář

11.00 Hlavní mše svatá – celebruje P. Marián Rudolf Kosík, O. Praem, opat novoříšský

14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 Mše svatá – celebruje P. Mgr. Honza Böhm, vojenský kaplan

Před mší i během mše je možnost zpovědi. Po mších srdečně zveme k přátelskému posezení u živé hudby na návsi u staré školy. Srdečně zve farnost Hrádek i kněží Mariáni.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč

Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>